

[Handelsministeren.]

fra ham, just når han begynder at komme sig. Men jeg vil gerne sige til hr. Lysholt Hansen, at jeg da ikke tager noget fra Maribo amt, som amtet har; jeg giver det bare ikke en anden medicin, som er besemt til andre patienter. Dette vil jeg gerne udbyde en lille smule.

Jeg havde håbet gennem udvalgsarbejdet at kunne opnå nogen forståelse for den vanskelige pligt, det er at skulle drage en skillelinje. Det er jo ikke således, at der mellem de forskellige områder, der her er tale om, er nogen himmelvid forskel; der er gradforskelligheder. Men blandt de mange faktorer er der to, som må interessere stærkt, og som falder meget i øjnene, og det er ledigheden og affolkningen. Hvis jeg dér skal gå frem efter min bedste overbevisning, må jeg sige, at det er ledigheden, jeg må give første prioritet. Afvandringen er en faktor, som også bør kunne hæmmes eller holdes tilbage i kraft af egnsudviklingslovgivningen, selv om man naturligvis ikke kan garantere samme befolkningsfordeling, som man havde her i landet, da landbruget som beskæftigelsesfaktor stod på sit højeste. Men det er sikkert, at den langvarige, den blivende ledighedsprocent er meget større i de øvrige af mig i bemærkningerne så forsigtigt nævnte amter end i Maribo amt. Dette skyldes det, som vi kan være enige om, på sin vis beklagelige, men dog glædelige for ledighedstallene, at man fra Maribo amt har et sted at vandre hen, hvad man ikke har fra de nørrejske amter; dér må man blive og blive ved med at være arbejdsløs. Det er en af de grunde, jeg også i udvalgsarbejdet har anført mod ændringsforslaget med hensyn til Maribo amt.

Hr. Lysholt Hansen har dernæst opholdt sig ved et punkt, som jeg gerne vil korrigere, hvis der skulle foreligge nogen misforståelse. Mindretallet skriver i betænkningen, at man har foretaget en selvstændig bedømmelse, efter at jeg skriftligt over for udvalget har oplyst, at egnsudviklingsrådet ikke på linje med hidtidig praksis i henhold til lovens § 5, stk. 1, osv. osv. — jeg tror ikke, jeg behøver at citere mere — og taler om, at der altså på denne måde er nogle egne, der er udpeget af regeringen. Om dette vil jeg gerne sige, at egnsudviklingsrådet da ikke kan komme med en indstilling på basis af

en lov, der ikke eksisterer. Det, den første lov fra 1967 foreskriver, er, at egnsudviklingsrådet skal indstille over for handelsministeren, hvilke egne af landet der skal ind under den daværende egnsudviklingslov, hvorefter handelsministeren skal udpege dem, hvilket vil sige, at handelsministeren naturligvis har nogen bevægelsesfrihed i forhold til dette sagkyndige skøn. Se, når jeg har denne indstillingsret efter 1967-loven — og jeg har jo selv foretaget indstillingen, efter at jeg tiltrådte som handelsminister — behøver jeg ikke, som hr. Lysholt Hansen synes at tro, at skulle være medlem af en hemmelig klub for at se, hvilke egne det fortrinsvis kommer til at dreje sig om. Jeg har med forsigtighed skrevet i bemærkningerne, at uden en stimulering af den økonomiske vækst må det befrygtes, at visse områder varigt vil udvise en svagere vækst end de øvrige egnsudviklingsområder, og hermed har jeg tænkt på det nordjyske område, Bornholms og Tønder amter, men også enkelte andre egne vil kunne komme på tale, står der, og jeg fortsætter korrekt længere nede med at sige, at det forudsættes, at afgrænsningen af de områder, hvor denne bistandsordning kan bringes i anvendelse, foretages af handelsministeren i medfør af lovens § 5, stk. 1. Der har ikke været truffet nogen beslutning, men jeg kunne dog nogenlunde se, at vinden omtrent blæste i den retning, jeg har antydnet.

Ja, man måtte efterhånden få det indtryk, at jeg hader og forfølger Maribo amt; jeg vil forfærdelig gerne have lov til at sige, at det gør jeg ikke, men jeg står over for at skulle trække grænser, og i den forbindelse har hr. Lysholt Hansen og jeg i udvalget drøftet noget, som kan opfattes på to måder. Jeg har allerede sagt, at der ved den omstændighed, at man kan vandre bort fra Lolland-Falster op til det sjællandske område, dog er det gode, at de blivende, de varige, ledighedsprocenter dernede er lavere; det kan variere i en enkelt uge, det skal indrømmes, men som helhed har de været lavere. Men samtidig griber dette ind på et andet område, hvor i alt fald min tankegang går i den retning, at den omstændighed, at Maribo amt har kunnet drage så fortræffelig nytte af de hidtidige midler, som altså ikke bliver taget fra amtet, må siges at skyldes,